

„GOTÓW! – SPRAWIE SŁUŻ!”

OKÓLNIK DO ODDZIAŁÓW.

DZIAŁ RELIGIJNO - WYCHOWAWCZY.

„Gale życie polskie przepoć miłością i prawem Boga!”

Tak po rekolekcjach zamkniętych, odprawionych w kwietniu b. r. w Miechowie, pisała do Sekretariatu Generalnego drużyna Genia Dabrowska ze Słanoszowa. W słowach tych wyraziła ona chęć aby ową zapłat apostolską, jakim gorzało jej i innych druchek uczestniczek serce, gdy opuszczały łano rekolekcyjny.

O to właśnie nam chodzi! Rekolekcje zamknięte, dobrze odprawione, dać mają Kościołowi zastępy nieustraszonych druchek, druchów apostołów, którzy Chrystusa wprowadzą we wszelkie dziedziny jednostkowego i społecznego życia polskiego, nauczą ludzi kochać Go i rzadzić się Jego wyłącznie prawem. „I to nie”, — pisze dalej — „że żyć i przetrwać ludzie, nie mogą się pogodzić z katolickim programem naszej pracy społecznej, rzucając nam obelgi, stawiając trudności. Chrystus, Jego miłość i Jego prawo zwycięży w Polsce!”

Druhowie, druchyno, czy nie biją Wam serca żywo, gdy* te słowa czytacie? Czy przecież jesteście powołani do apostolstwa Chrystusowego! Idźcie więc do szkoły tego apostołstwa, na rekolekcje zamknięte, które odbędą się w Busku, (dom p. Golembińskiego)

dla druchów: od 11 do 15 grudnia,
dla druchek: od 27 do 31 grudnia r. b.

Przybywajcie, przybywajcie jaknajliczniej! Zwalaczka z pow. stopnickiego i pińczowskiego!

SPOWIEDŹ I KOMUNJA ŚW. Z RACJI ŚWIAT BOŻEGO NARODZENIA.

W wigilię wszyscy druhowie i druchyno winni przystąpić do Spowiedzi św., a w dzień Bożego Narodzenia i dalsze dni świąteczne do Komunii św. Tak uczęca Boże Dziecię Jego rycerze i rycerki!

URZĄDZMY BOŻOCZYSTY „OPLATEK”.

W okresie Świąt Bożego Narodzenia wszystkie Oddziały urządzają uroczysty dla członków, rodzin i sympatyków „Oplatek”. Na program złożą się, obok łamania się oplatkiem, kolendy, deklamacje i krótkie inscenizacje. Zaczynamy, że uroczystość ta nie powinna się odbywać w wigilię Bożego Narodzenia, te bowiem godziny należą się bezwzględnie życiu rodzinnemu; „Oplatek” żadną miarą nie może być połączony z zabawą taneczną.

POMYŚLIŁY PRZED ŚWIETAMI O UBOGICH!

Tyle biedy, tyle nędzy wokół nas! Tyle głodnych i płaczących — dzieci zwłaszcza! Niech za nasza przyczyną w radosne Świeta nie będą głodne, nie ciepła zimna i nie płaczą. Zróbmy dla nich szóstkę wśród siebie i innych ludzi, zamiesmy im żywność i coś z ubrania do ich mieszkani, a dla dzieci urządzmy — z подарunkami skromnymi — choinkę!

DZIAŁ ORGANIZACYJNY.

Nie tędy drogą!

Śa K. S. M., które do osiągnięcia wytkniętego celu, jaki jest wychowanie pełnowartościowego katolicko-polską, daż wytrwale przez pracę systematyczną, opartą na głębokim przemyślanym i ustalonym programie. W pojęciu Kierownictwa i członków tych Oddziałów K. S. M. jest szkołą, w której młodzież przede wszystkim uczy się i pracuje dla Kościoła, dla Państwa, dla siebie, dla swego stanu. W takim Oddziale panuje ład i porządek w umysłach, w sercach członków, na zebraniach, w „ojkniśkach”, w księgowości, w kasie, w kalendarzyku pracy, w stosunku do centrali diecezjalnej i t. p. Taki Oddział idzie dobrą drogą i spełni swoje we wsi, w miasteczku, zadanie.

Śa K. S. M., których cecha, rzucająca się w oczy, czyż się do nich pojedzie na wizytację, czyż się z oddali do nie patrzy, jest ospałość i bezwład, brak programu pracy, chaos i nieład, i które nie mają, nie czują, nie rozumieją właściwego celu, wielkich idei i zadań swoich. Nie odbywają kwartalnej spowiedzi św., i zebrań plenarnych, a jeżeli się na nie zbiorą, to nie odbędą ich według ustalonych przepisów: nie odpowiadają na listy centrali diecezjalnej, nie stosują się do jej okólników, nie biorą udziału w organizowanych przez nią kursach organizacyjnych i oświatowych, nie penumierują pism organizacyjnych i t. p. I Kierownictwo i członkowie zwykli, usidleni takim bezwładem, idą złą drogą i stają się z biegiem czasu grabarzami Oddziału.

Śa znowu K. S. M., które wykazują działalność, ale bardzo powierzchowną. Dla tych praca w K. S. M. to tylko przedstawienia, orkiestry, chóry, wycieczki, zabawy towarzyskie, loterie, różne imprezy, zewnętrzne uroczystości i sport. Nie są to w zasadzie rzeczy złe, ale one to właśnie przyczynają się do upadku Oddziału, gdy nie mają kruntui, podstawy niewzruszonej w działalności religijno-wychowawczej, organizacyjnej i oświatowej, czego gwarantem są zebrań plenarne i zebrań kółek, na które takie właśnie Oddziały zwykłe nie mają czasu. Ciągłe bowiem tam się odbywają próby, próby, próby! Takim Oddziałom trzeba powiedzieć: złą idźcie drogą! Zaprowadźcie ona Oddział do upadku.

Kierownictwom i członkom jednych i drugich należało powiedzieć: — Nie tędy drogą! To nie jest praca poważna! Czas wiać się do pracy rzetelnej, wytrwałej, programowej, systematycznej!

K. S. M. to potęga! Stana się jeszcze większa potęga, gdy zawsze na celu będą miały pracę włąh!

PRZYGOŁUJMY SIĘ DOBRZE NA „WALNE ZEBRANIE!”

W myśl art. 28 statutu K. S. M. Walne (doroczne) Zebranie winno się odbyć w styczniu. Jest to bardzo ważne wydarzenie w calorocznej pracy Oddziału. Jak je przygotować, jak odbyć, objaśnia broszurka ks. A. Marcinkowskiego p. t. „Walne Zebranie” (cena 75 gr.). Trzeba ją koniecznie nabyć w centrali diecezjalnej!

NIE WOLNO UŻYWAĆ STARYCH PIECZATEK!

Niektóre Oddziały używają jeszcze dotąd dawnych, z napisem: S. M. P., pieczętek. Przypominamy, że jest to z punktu organizacyjnego i prawnego niedopuszczalne. Nowe pieczętki w cenie 2 zł. 25 gr. zamawiać należy w centrali diecezjalnej.

CZYŚMY WYKORZYSTALI OKAZJE?

A moglibyśmy dużo na niej zarobić! — Jaka, jaka? — zapytają Oddziały. — Okazje świętej propagandy naszej organizacji przez rozpowszechnienie wszystkich nadesłanych do parafii egzemplarzy „Gazety Tygodniowej” z dnia 18 listopada. Jest w niej szereg artykułów o K. S. M. i wiele fotografii. Zaimajmy się rozprzedażą czempredzi. O naszą sprawę tu chodzi! Pamiętajmy, że nikt o nas nie dowiędzie się nic bez nas! A musi społeczeństwo wiedzieć, kim jesteśmy i jak pracujemy!

DZIAŁ OŚWIATOWY.

Pomóżmy braciom!

Pracujemy z godnym młodzieży zapalem po wioskach i miasteczkach naszych pod hasłem: „przez zarow ośw. ale do lepszego jutra!” Wiemy dobrze, że bez tej oświaty ani folkni, ani rzemieślnik, ani robotnik nie poprawi sobie losu. A tu tymczasem 6 milionów naszych braci czytać nie umie! Jakże więc do nich trafi oświata?

Z tą oświatą pójdziemy do nich my, druhowie, druchyno. Nauczmy ich — w myśl wezwania Polskiej Macierzy Szkolnej czytać. Centrala diecezjalna zgłosiła wszystkie Oddziały do walki z analfabetyzmem. Okres likwidacji analfabetyzmu trwać będzie do końca kwietnia 1935 r.

Jak prace to prowadzić należy? Każdy Oddział najpierw we własnym gronie rozezwij się, czy niema w nim członków — analfabetaów, potem poszukują ich na wsi, w miasteczkach, po warszatkach, fabrykach. Trzeba jednak pamiętać o tem, że należy w całej tej sprawie postępować ostrożnie, taktownie, by nie sprawić komu przykrości i nie urazić ambicji.

Po ustaleniu liczby analfabetaów należy obejrzeć się za materiałem, z którego uczyć się ich będzie. Lekcje czytania znajdują się w podręczniku „Nauka czytania — pomoc dla osoby uczącej czytać analfabeta” (cena 20 gr., do nabycia w księgarni P. M. S. w Warszawie, ul. Jasna 17), oraz będą drukowane w „Przewodniku Katolickim”. Po rozpoczęciu nauczania należy do centrali diecezjalnej nadesłać snis druchów, druchek nauczycieli(tek).

Stajmy wszyscy do tej pracy zbożnej! Pomóżmy braciom! Na chwale Bożej, dla potęgi Ojczyzny, dla lepszego jutra!

DZIAŁ ZAWODOWY.

Zgłaszajcie nowe zespoły!

Konkursy tegoroczne skończone! Dziesiąt młodzież znowu wypełniła piękną kartę w historii odrodzenia rolnictwa polskiego!

Ze młodzieżą naszą w tej dziedzinie zrobiła ostatnio

ogromny krok naprzód — stwierdzaliśmy to na wszystkich egzaminach, pokazach i wystawach. W podziw zwłaszcza wprowadziła wszystkich wystawa powiatowa w Wolbromiu z jej przepięknymi urządzeniami stoiskami, eksponatami, rysunkami, a zwłaszcza wykresami. To też nie dziwne, że w tym roku zajęliśmy na terenie naszej diecezji wśród organizacji, prowadzących p. r., — jak zrosnąć zawsze — 15-te miejsce!

Ale praca nasza nie może być wystrzymana na jeden dzień. Zaczynamy nowy rok szkolny p. r. Muzymy (wzrósł nowe zespoły. Zgłaszamy je więc czempredzi do centrali diecezjalnej!

Najpierw, starsi konkursiści, którzy już rok lub dwa pracujecie w wielkiej naszej szkole konkursowej i sami najpóźniej ocenić możecie niezwykle korzyści, jakie nauka, zdobytą w konkursach, daje jednostce i Państwu! Jesteśmy pewni, że zgłoszenia nadesłacie w dniach najbliższych.

A potem wy, co tyle słyszeliście o konkursach, ciągle o nich czytacie w okólnikach, a mimo to dotąd nie zgłosziliście się do konkursów. Czyżbyście mniej potrzebowali oświaty rolniczej, niż ci wasi bracia druhowie i druchyno, którzy jej potrzebę już zrozumieli? Czyżbyście na waszych gospodarstwach tak dobrze się mieli, że wami niepotrzebny jest grosz, jaki sprawdza do waszego rolnika umiejscieniona praca na roli, w obejściu gospodarstwie i bez, którego trudno pomyśleć o zaspokojeniu kulturalnych potrzeb nowoczesnego człowieka? Pomyślcie o tem i niezwłocznie nadesłajcie zgłoszenia!

Informacje o trzech stopniach pracy w P. R. i sposobie zgłaszania podałyśmy w „Gazecie Tygodniowej” z dnia 14 października b. r. Czytacie, co o tem napiszemy w tejże „Gazecie” na dzień 8 grudnia b. r.!

DZIAŁ WYCH. FIZYCZNEGO I PRZYSP. WOJSK.

Naczelniczki, naczelniczki, do raportu!

Stosownie do instrukcji, podanych na kursach i w obozach, wszystkie druhowi naczelniczki i druchyno naczelniczki do nadesłania przed 1 stycznia 1935 r. raportu z ich pracy w okresie letnio-jesiennym.

Młodzież pisze.

Centrala diecezjalna otrzymała ostatnio szereg listów od druchek i druchów, świadczących o wielkim umiłowaniu przez nich pracy Bożej i Ojczyzny i wielkim przywiązaniu do K. S. M. Piszą one druchyno: Śl. Czarna-cienka z Wierzbowa, mgr. Okrusz o pięciopięciu druchach na Jasną Górę, obiednie „Ludu nasz Wsł!” i akca Oddziału na rzecz powodnia; druchyno z Pateńczyk opisują wspomnienia z rekolekcji zainicjowanych druchyno: orzebiek kursów gotowania; druchyno z Wilicy i Słowacz — opisa obchodu Świeta Chrystusa Króla; druch A. Cyra z Młocin, obecnie w Szkole Kółkowej w Trzyczynie, nadesłała dług list, w którym opisuje swe prace w szkole i wyraża chęć udania się jeszcze do Krolnickiego Uniwersytetu Ludowego w Dalkach na Pomorzu; druchowie z Udrza, par. Odłina, o trzechdziesięciu kursie oświatowym religijnym, jaki urządzili dla młodzieży świętej parafii, o swem „Ojku”, radio, konkursie obowiązkowych, wycieczkach, druchowie z Goleniów o swej carytelnym czasopiśmie; druchowie z Tarnawy, par. Imbruszynek, o wystawie „Dzieje i bieżącej procesji i poświęceniu krzyża jubileuszowego. Serdecznie Wam, druchyno i druchowio, na te wiadomości dziękujemy!

